

Fiskevand fremkommer, naar Fangstindretningen og det paagældende Fiskevands „Opland“ er paa samme Haand. I modsat Fald vil f. Eks. en planmæssig Forøgelse af Fiskebestanden slet ikke eller kun i ringe Grad komme vedkommende selv til gode, men Udnyttelsen heraf vil tilfalde den faste Fangstindretnings Ejer. — Man har imidlertid indenfor Udvalget været klar over, at det vil kunne volde visse Ulemper at lade de med Møller og industrielle Anlæg forbundne Aalekister overgaa i anden Mands Eje, idet det vistnok i mange Tilfælde ikke vil kunne ventes, at Anlæggets forsvarlige Drift og Aalekistens bedst mulige Udnyttelse vil falde sammen. Man er derfor nøjedes med ved Ændringsforslag Nr. 6 at give Adgang til at overtage selve Fangstindretningen, naar den *ikke* staar i Forbindelse med Mølle eller industrielt Anlæg. — Derimod tilsigter Ændringsforslaget at give de fiskeriberettigede Ret til i *alle* Tilfælde at overtage det til Fangstindretningen knyttede Privilegium. Oplandets Lodsejere maa da selv om, hvorledes de vil udnytte de mod Ydelse af fuld Erstatning opnaaede Rettigheder; formentlig vil der i de fleste Tilfælde fremkomme en mindelig Overenskomst mellem Møllejeren og de fiskeriberettigede, men i øvrigt vil disse jo ved Spærring med Ruser, eventuelt med Lys. kunne udnytte de opnaaede Rettigheder.

Af de øvrige Ændringsforslag tilsigter Nr. 1 og Nr. 3 at undtage fra den i § 1 hjemlede Afløsningsret saadanne Fiskevande, som ejes eller administreres af Staten, da det efter Udvalgets Mening ikke vilde være overensstemmende med Fiskeriets Interesser at lade Fiskeretten i de Vande, som er under Statens Kontrol og Drift, deles mellem talrige Lodsejere; det vilde i mange Tilfælde tværtimod hindre en rationel Udnyttelse af disse Vande. — I Ændringsforslag Nr. 7 foreslaas, at der for saadanne inddragne Dele af Søterritoriet oprettes et *Fredningsbælte* i Lighed med det i Ferskvandsfiskerilovforslagets § 12 foreslaaede.

Ændringsforslag Nr. 2 udvider Landbrugsministerens Ret til at inddrage visse Dele af Søterritoriet under Ferskvandsfiskeriloven.

Det vilde efter Udvalgets Mening være uheldigt, om alle Stridigheder om Midtstrømsliniens Beliggenhed skulde afgøres ved Dom. Der vil sikkert i Praksis fremkomme adskillige Tvivlstilfælde, f. Eks. hvor et Løb skifter Plads ved Højvande eller ved Gravning, eller hvor to Løb skilles ved en Banke. Udvalget har ment, at det i saadanne og lignende Tilfælde vilde være mest hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet først forebragtes et Nævn, som var sammensat af Vandsynsmænd og en af Fiskeritilsynet udpeget Repræsentant. (Ændringsforslag Nr. 4).

Da Forholdene formentlig kan medføre, at andre Fiskearter end de i Lovforslaget nævnte udplantes i vore ferske Vande, har Udvalget ønsket, at Landbrugsministeren blev bemyndiget til at fastsætte Mindstemaal og Fredningstid for saadanne. (Ændringsforslag Nr. 8).

De i § 11 fastsatte Mindstemaal er ikke foreslaaet ændrede. Der har indenfor Udvalget været nogen Stemning for at sætte Laksens Mindstemaal op og Ørredens ned, men da Fiskeritilsynet hævder, at det vil volde store praktiske Vanskeligheder at have forskelligt Maal for Ørred og Laks, har man opgivet at stille Ændringsforslag i nævnte Retning. Derimod har man ønsket en Ændring af de foreslaaede systematiske Navne, bl. a. fordi man har ment, at de 3 Former af Arten Ørred (Havørred, Søørred og Bækørred) bør sidestilles. (Ændringsforslagene Nr. 10 og 12).

Da Bækørredens Størrelsesforhold er meget forskellige i de forskellige Egne af Landet, og da den nogle Steder neppe naar det fastsatte Mindstemaal (250 mm), foreslaar Udvalget, at Landbrugsministeren skal have Ret til at nedsætte Mindstemaal, hvor Forholdene gør det ønskeligt. (Ændringsforslag Nr. 11).

Udvalget har ment, at det var ønskeligt at forbyde Udsættelse af Fisk i et Fiskevand uden den fiskeriberettigedes